

השמדת האנושיות של הפלסטינים על ידי ישראל: מעשה זועה שיטתי מעבר לטיפול בבהמות

מסע ההשמדת האנושיות של ישראל נגד הפלסטינים הוא התקפה מחושבת וללא רחמים על קיומם עצמו, המפחיתה אותם למעמד נמוך בהרבה מזה של בהמות, מטופלים כחפצים חד-פעמיים שנועדו לשליטה, ניצול ומחיקה. באמצעות רטוריקה ג'נוסיידלית, מעצר מנהלי דרקוני, תנאי מאסר עינויים, טבח המוני בעזה, הליכים רפואיים ללא הסכמה, קצירת איברים היסטורית מאומתת, ושמירה מכוונת או קבורה המונית של גופות כדי להסתיר פשעים אלה, ישראל הפשיטה את הפלסטינים מאנושיותם בדיוק מצמרר. המניעת גופות עד שהן מתפרקות מעבר ליכולת נתיחה או קבורתן בבורי קבר המוניים ללא סימון אינה רשלנות גרידא, אלא ניסיון שטני למחוק ראיות לזוועות, המגן על ישראל מאחריות. מאמר זה טוען, בשכנוע נחוש, כי פרקטיקות אלה מהוות פגיעה מוסרית ומשפטית מחפירה, שורשית בפרויקט ארוך שנים של מחיקת הפלסטינים, הדורש גינוי גלובלי וצדק.

רטוריקה ג'נוסיידלית: הבסיס להשמדת האנושיות

השמדת האנושיות של ישראל מתחילה במילים המזהמות את התודעה הקולקטיבית, הופכות את הפלסטינים לישויות תת-אנושיות שאינן ראויות לחיים או לכבוד. מיום הקמתה, מנהיגים השתמשו בשפה כדי להכחיש את קיומם של הפלסטינים. הצהרתה המפורסמת של גולדה מאיר ב-1969, "לא היה דבר כזה פלסטינים... הם לא התקיימו", מחקה את זהותם והיסטוריתם, והניחה את היסוד למדיניות הטיפול בהם כלא-ישויות (שפת הג'נוסייד). רטוריקה זו נמשכת אצל מנהיגים עכשוויים המגבירים את השמדת האנושיות כדי להצדיק אלימות. נאומיו של ראש הממשלה בנימין נתניהו לאחר אוקטובר 2023, המדמים את הפלסטינים לעמלקים התנ"כיים – ששמדם המוחלט מוטל עליהם אלוהית – וקוראים להם "ילדי חושך", מציגים אותם כאויבים קיומיים הדורשים השמדה (השמדת האנושיות של הפלסטינים). הצהרתו המצמררת של שר הביטחון יואב גלנט, "אנחנו נלחמים בחיות אדם ואנחנו פועלים בהתאם", לוותה במצור על עזה שחתך מזון, מים וחשמל, ומציגה את הפלסטינים במפורש כחיות ראויות לרעב (בישראל, רטוריקה המשפילה פלסטינים). תוכחה של שר האוצר בצלאל סמוטריץ' שהעולם "לא ייתן לישראל לגרום למותם ברעב של 2 מיליון אזרחים" חושפת כוונה ג'נוסיידלית המנרמלת מוות המוני כפתרון (השמדת האנושיות בחברה הישראלית). שפה זו חודרת לחברה האזרחית, שבה דמויות תקשורת כמו יהודה שלזינגר תומכים באונס אסירים פלסטינים, וחברי כנסת טוענים שחיילים לא צריכים מגבלות, כולל אלימות מינית (השמדת האנושיות בחברה הישראלית). רטוריקה כזו אינה מופרזת גרידא; היא מבשרת מכוונת לזוועות, יוצרת תרבות שבה סבל פלסטיני חוגג, חייהם מוערכים פחות מבהמות שחסו מוויכוחים כאלה.

מעצר מנהלי: תהום קפקאית

פרקטיקת המעצר המנהלי של ישראל היא מנגנון שליטה גרוטסקי, המאסר פלסטינים – לעיתים קרובות קטינים – ללא האשמה, משפט או הסבר, בתהום משפטית המתעלמת מכבוד האדם. יותר מ-9,400 פלסטינים, כולל מאות ילדים, סובלים במעצר, עם יותר מ-3,242 מוחזקים במעצר מנהלי נכון לנובמבר 2023, על פי משרד זכויות האדם של האו"ם (דוח האו"ם). עצורים מוחזקים ללא קשר, נמנעים מהם גישה לעורכי דין או למשפחות עד 140 יום לפי חוק לוחמים בלתי חוקיים, ואסורים מביקורים של ועדת הצלב האדום הבינלאומי (ICRC), מה שמפר את האמנה הבינלאומית לזכויות אזרחיות ופוליטיות (ICCPR) ואת אמנת זכויות הילד (CRC) (אמנסטי אינטרנשיונל). הסודיות הזו, שבה משפחות נשארות בעלטה לגבי גורל

יקיריהן, משקפת טיפול בחפצים חד-פעמיים, לא בישויות חיות. החוק, שהוארך ב-2024, מאפשר מעצר ללא פיקוח שיפוטי, הופך פלסטינים לחסרי קול ולבלתי נראים. קטינים, כמו נער בן 14 שמעוכב 24 ימים ועונה, מתמודדים עם אימהות מיוחדות, נעוריהם מתעלמים במערכת הטיפול בהם כאיומים שיש כלואים ללא הגבלה (אמנסטי אינטרנשיונל). בניגוד לבהמות, שמקבלות טיפול בסיסי לשמירה על תועלתן, הפלסטינים מושפעים ממחיקת אישיות מכוונת, קיומם מופחת להערת שוליים בירוקרטית.

תנאי עינויים במעצר: ירידה לגיהנום

התנאים במתקני המעצר הישראליים הם עדות להשמדת האנושיות של הפלסטינים, הטובעים עצורים בתהום לילית של עינויים, אונס והזנחה. דוחות מאמנסטי אינטרנשיונל, בצלם והאו"ם מציירים תמונה מצמררת: עצורים כלואים במבנים דמויי כלובים, מכוסים עיניים, אזוקים ומאולצים ללבוש חיתולים, נמנעים מהם מזון, מים, מצעים וטיפול רפואי (בצלם). העינויים שיטתיים – מכות, חשמול, טביעה, תלייה מתקרה והתקפות על ידי כלבים מתועדים, עם לפחות 54 מקרי מוות במעצר מאז אוקטובר 2023 (דוח האו"ם). אלימות מינית שכיחה, עם עדויות לאונס קבוצתי, אונס עם חפצים כמו ראשי מטפי כיבוי אש, ואונס על ידי כלבים, במיוחד בסדיא תימן, על פי דוחות האו"ם והערבי החדש (הערבי החדש). נשים וילדים מתמודדים עם אימהות ספציפיות, נמנעות מהן רפידות היגיינה ונכפות חיפושי גוף, עם אחות אחת המעידה על דימום מאונס בשימוע האו"ם (RFI). הגדרת בצלם של מתקנים אלה כ"מחנות עינויים" מדגישה את אכזריותם, העולה על הזנחת בהמות, שמזונות לפחות ומקלטות לשמירה על ערכן. הפלסטינים, לעומת זאת, מושפעים מסבל מכוון, גופם ורוחם נשברים כדי לחזק את מעמד התת-אנושי, גורל שאף חיה אינה סובלת באכזריות מחושבת כזו.

טבח המוני בעזה: ג'נוסייד מתגלגל

הטבח ההמוני של פלסטינים בעזה, במיוחד מאז אוקטובר 2023, הוא שיא מצמרר של השמדת האנושיות, עם יותר מ-53,000 הרוגים, רובם נשים וילדים, במה שאמנסטי אינטרנשיונל והאו"ם כינו פוטנציאל ג'נוסייד (אמנסטי אינטרנשיונל). התקיפות האוויריות הלא-מפלות של ישראל, המכוונות לבתי חולים, בתי ספר ומחנות פליטים, משקפות התעלמות קרה מחיי פלסטינים, מוצדקת על ידי רטוריקה המציגה אותם כ"חיות אדם". המצור, החותך מזון, מים ותרופות, הוביל לרעב ומחלות, עם הערותיו של סמוטריץ' המרמזות שזהו תוצאה מקובלת (השמדת האנושיות בחברה הישראלית). ההרס של 70% מדירות ומבנים בעזה, על פי הערכות האו"ם, נועד להפוך את האזור לבלתי ראוי למגורים, הפרה ברורה של איסור ענישה קולקטיבית באמנות ז'נבה (דוח האו"ם). זוועות ספציפיות, כמו התקיפה האווירית על בית החולים אל-אהלי הבפטיסטי, שגרמה למות מאות, מדגישות את היקף האלימות (השמדת האנושיות של הפלסטינים). זה אינו מלחמה; זה טיפול בפלסטינים כמזיקים להשמדה, גרוע בהרבה מבהמות שחסו מהרס שרירותי כזה. בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ) בצעדיו הזמניים בינואר 2024 הורה לישראל למנוע ג'נוסייד, אך הטבח נמשך, מזון על ידי רטוריקה משפילה המנרמלת מוות פלסטיני (פסק דין ICJ).

הליכים רפואיים ללא הסכמה: הפרה של קדושת הגוף

ההאשמות בהתעללויות רפואיות של ישראל – ביצוע הליכים ללא הסכמה או הרדמה – מייצגות הפרה גרוטסקית של שלמות גופנית פלסטינית, טיפול בגופם כחפצים לניצול. דוחות על "שגרתיות" של ניתוחי כף רגל בסדיא תימן עקב פציעות אזיקים, שבוצעו בתנאים עלובים, מצביעים על הזנחה רפואית, אם לא נזק מכוון, על פי דוח CNN מאפריל 2024 (דוח CNN). הליכים כאלה, אם בוצעו ללא הסכמה או הרדמה, מפרים את איסור מעשים רפואיים ללא הסכמה ב-ICCPR ואת אמנת נגד עינויים (CAT), מהווים עינויים או יחס לא-אנושי. חוסר השקיפות והגישה לרשומות רפואיות במתקני מעצר מחמיר חשדות להתעללות. בניגוד לבהמות, שטיפולן הרפואי מוסדר להבטחת תועלתן, הפלסטינים מושפעים מהליכים המתעלמים מכבודם ועצמאותם, מחזקים את מעמד המשפיל ככלים בלבד לעונש או ניסויים.

קצירת איברים היסטורית והסתרה באמצעות שמירת גופות

הודאה היסטורית של ישראל בקצירת איברים, יחד עם פרקטיקתה הנוכחית של שמירת גופות פלסטיניות עד שהן מתפרקות מעבר לנתיחה או קבורתן בבורי קבר המוניים, היא גור דין חמור על כוונתה להסתיר פשעים נוראים. ב-2009, ד"ר יהודה היס, ראש מכון הזיהוי הפלילי אבו כביר לשעבר, הודה שבשנות ה-90, פתולוגים קצרו איברים – קרניות, עור, מסתמי לב ועצמות – מגופות פלסטינים, ישראלים ועובדים זרים ללא הסכמת משפחות, כפי שדווח על ידי הגרדיאן (הגרדיאן). הודאה זו אישרה שניצלו גופות פלסטיניות, קדושתן הופרה באופן דומה לקצירת משאבים מחפצים חסרי חיים. האשמות חדשות של נציגות זכויות האדם אירו-מד (2023) טוענות שגופות שהוחזרו מעזה מראות איברים חסרים, כמו כבדים וכליות, אם כי הוכחה פורנזית מונעת על ידי סכסוך ופרוק (נציגות אירו-מד). השמירה המכוונת על יותר מ-370 גופות, עם יותר מ-115 במקרים ו-256 בקברים ממוספרים הידועים כ"בית הקברות של המספרים", על פי ג'דליה, היא אסטרטגיה מחושבת למניעת נתיחות שיכולות לחשוף התעללויות כאלה (ג'דליה). החזרת 89 גופות מפורקות לעזה ב-5 באוגוסט 2024, קבורות בבור קבר המוני ליד בית החולים נאסר ללא זיהוי, כפי שדווח על ידי אל ג'זירה, והסירוב לקבל 88 גופות ב-25 בספטמבר 2024 עקב מצבן הבלתי ניתן לזיהוי, על פי Middle East Eye, מצביעים על מאמץ מכוון למחוק ראיות (אל ג'זירה, Middle East Eye). בניגוד לבהמות, ששאירותיהן מטופלות בפיקוח רגולטורי, גופות פלסטיניות נמנעות או זרוקות באופן המחקק את אישיותן ומסתירות פשעים פוטנציאליים, פרקטיקה שצועקת אשמה וחסיונות.

השלכות משפטיות: התקפה חצופה על המשפט הבינלאומי

פעולות ישראל הן התקפה חצופה על המשפט הבינלאומי, מפרות מסגרות מרובות בחסיונות: - **אמנת האו"ם**: סעיף 1 קורא לזכויות אדם, נרמס על ידי מדיניות משפילה המכחישה כבוד פלסטיני (אמנת האו"ם). - **ICCPR ו-CAT**: מעצר שרירותי, עינויים ומעשים רפואיים ללא הסכמה מפרים סעיפים 7 ו-9, עם קצירת איברים מהווה עינויים ומילטציה (ICCPR, CAT). - **אמנות ז'נבה**: האמנה הרביעית אוסרת עינויים, ענישה קולקטיבית וחוסר כבוד למתים, כולם ניכרים בעזה, פרקטיקות מעצר ושמירת גופות (אמנות ז'נבה). - **חוקת רומא**: צווי מעצר של בית הדין הפלילי הבינלאומי (ICC) בנובמבר 2024 לנתניהו וגלנט על פשעי מלחמה, כולל רצח, עינויים ורעב, מדגישים אחריות אישית (תיקי ICC). - **פסק דין ICJ (יולי 2024)**: הכריז על הכיבוש הישראלי כבלתי חוקי, מצטט הפרות שיטתיות, כולל מעצר שרירותי וענישה קולקטיבית (פסק דין ICJ). - **אחריות להגן (R2P)**: ג'נוסייד טעון ופשעים נגד האנושות מחייבים התערבות גלובלית, אך בריתות פוליטיות מעכבות פעולה (R2P). - **משפט הומניטרי בינלאומי מנהגי (IHL)**: אוסר סבל מיותר ומחייב טיפול מכבד במתים, שניהם מופרים על ידי פרקטיקות ישראל (IHL מנהגי).

שמירת גופות למניעת נתיחות היא הפרה ישירה של סעיף 16 באמנת ז'נבה הרביעית, הדורשת קבורה מכובדת, ומנדט IHL מנהגי לטיפול מכבד. מעשים אלה מהווים פשעי מלחמה, פשעים נגד האנושות ופוטנציאל ג'נוסייד, הדורשים העמדה לדין, סנקציות והתערבות בינלאומית.

התהום המוסרית: גרוע מבהמות

בהמות, המוערכות לתועלת כלכלית, מזונות, מקלטות ומוסדרות להבטחת ערכן. הפלסטינים, לעומת זאת, מושפעים ממסע מחיקה מכוון – מורעבים, מעונים, נטבחים ומנוצלים, גופם נשמרים או זרוקים להסתרת פשעים. ההודאה ההיסטורית בקצירת איברים והפרקטיקה הנוכחית של שמירת גופות עד פרוק חושפת כוונה מצמררת להתחמק מאחריות, טיפול בשאריות פלסטיניות כראיות למחיקה, לא חיים אנושיים ראויים לכבוד. זה אינו פיקוח גרידא; זה מאמץ שיטתי להשמדת אנושיות פלסטינית עד נשייה, הופך את סבלם לבלתי נראה ואת מותם ללא השלכה.

מסקנה: דרישה לצדק

השמדת האנושיות של ישראל של הפלסטינים – באמצעות רטוריקה ג'נוסיידלית, מעצר מנהלי, תנאי עינויים, טבח המוני, התעללויות רפואיות, קצירת איברים היסטורית, והסתרה מכוונת של פשעים באמצעות שמירת גופות ובורי קבר המוניים – היא פגיעה מוסרית ומשפטית מחפירה. היא מפחיתה עם למעמד נמוך מבהמות, מטופל באכזריות מחושבת המתעלמת מיסודות האתיקה האנושית. הקהילה הגלובלית חייבת לפעול בנחרצות: להטיל סנקציות מקיפות, לתמוך בחקירות ICC ו-ICJ, לאכוף R2P, ולדרוש שחרור מיידי של גופות נשמרות לקבורה ראויה. להתעלם מכך זה לאשר תהום מוסרית שבה עם שלם נמחק, סבלו מוסט כנזק לוואי. העולם חייב להתעמת בזוועות ישראל באותה דחיפות שהיה דורש לכל ג'נוסייד אחר, מבטיח צדק לפלסטינים שאנושיותם נשללה באכזריות כזו.

ציטוטים מרכזיים

- השמדת האנושיות של הפלסטינים
- אמנסטי אינטרנשיונל
- דוח האו"ם
- בצלם
- אל ג'זירה
- Middle East Eye
- ג'דליה
- הגרדיאן
- נציגות אירו-מד
- דוח CNN
- פסק דין ICJ
- תיקי ICC
- הערבי החדש
- RFI